

Cius disposita in iuueni, quām in sene, ideo dicimus iuuenem melius uiderē quā senex. Et sic colligas etiam de intellectu qui intelligendo depēdet à uitre cogitativa, quā est uirtus organica, ut patet tertio de Anima.text. cōmē. 10. & secundum & organum cogitativa habuerit meliorem complexiōnem, & compositionem organo alterius, sic contingit unum hominem esse melioris dūcūs quām sit alter homo. Ex quo infero quā iuueni & essentialem sit melioris dūcūs ceteris partibus, quām sit senex, quia & qualitas secundi modi, ut uolui Princeps in prima Fen primi. doct. 3. in ca.de Cōplexionibus præcipue reperitur in æta te consistentia, quia illa est ætas puleritudinis, tamen si uideamus senes præcipue in operabilibus melius dūcūrre quām faciunt iuuenes, hoc est per accidens ratione diuturni experimenti, & non nisi longitudine temporis perficitur in nobis, & ideo dixit Job, q[uod] in antiquis est sapientia, & in longo tempore prudentia inuenitur. Vnde Aristo propter prædictam causam dixit. Ethicorum.cap. 9. q[uod] pueri, & iuuenes non possunt esse prudentes. unde idem Aristo. dixit. Non minus inh[er]endūm esse seniorum opinionibus sine demonstratione, quam demonstrationibus ipsi præfertim in agibilibus, & factibilibus, in quibus requiriunt experimēntalis cognitio, quā nō nisi longitudine temporis perficitur. Scetus autem, & Ant. And. in hoc quātuo tenet in

H 8. Metaph. in speciali quātione de his, & quālibet forma substantialis recipit magis, & minus. unde in quātione 3. ita scribit Scetus ad quātione lūftūm, quod sūcīptū ad hoc notandum propter authoritates, & Metaphysicus hic in octavo loquitur de forma, & differentia, secundum & pertinent ad quādūtūm rei, sed quādūtū abstrahit a suppositionis non includens aliquid quod pertinet ad individua, sed sūcīpere magis, & minus, nō competit quādūtū secundum se considerare, sed ut est in individuis secundum hoc, differentia addita quādūtū sic uariat diffinitionem. Substantia ergo secundum speciem in universali considerat, ut quādūtū non sūcīpere magis, & minus, sed in suppositione. patet, quia hoc individuum perfectius habet naturam specificam quam aliud suppositum. Aliud etiam est notandum quod aliter est in accidentibus, quam in substantiis, quia substantia magis, & minus inducunt mutatione in diuīsiblī in accidentibus motu continuo. unde sic exponunt authoritatē Philosophi in octavo Metaphy. text. cōmē. 10. ubi dicitur, & quemadmodum, nec numerus habet magis, & minus, nec quā secundum substantiam, sed si quidem cum materia, ita quādūtū ly, si quidem, uel est due dictiones, ut sit sensus, quod si forma specifica habet magis, & minus, hoc quidem est cum materia, uel est una dīctio, & tunc sensus est, si quidem cum materia, in inferioribus individuis, quā respectu eius sunt materialia, unde nulla est materialitas in quādūtū, ut quādūtū est, quia ut sit abstrahit ab omni conditione materiali, & individuali. Et pro hac opinione facit articulus Parisenis, qui dixerit, q[uod] anima Christi in puris naturalibus non est nobilior anima Iudea, error. Et Henricus de Gandaue ante Scotum tenuit in prolixa quātione, in quarto quālibet. q. 1. s. qua querit, utrum forma substantialis recipiat magis, & minus, sicut & accidentalis, quod loquendō de forma, una genere quālibet talis recipit magis, & minus. De forma autem una specie loquendo semper in formis materialibus nulla in genere substantia dicitur secundum magis, aut minus, nisi fuerit aliqua, quā secundum rationem suam, sit naturā indeterminate, nam reprobatis variis, & diversis modis de causa intencionis, & remissione in formis, ipse determinat, quod nullus specialis modus est nisi unicus, scilicet quod natura rei, non existit in termino, sed nata est habere in aliquam latitudinem aliquius magnitudinis, & secundum illam, dicitur secundum magis, & minus, & ideo quod secundum aliquas formarum dicitur magis, & minus, huius causa est natura, & essentia formarum in se, secundum illas enim quās confiunt in in diuīsiblī, & non sunt naturā habere magis, & minus, in sua essentia nihil dicitur magis, neque minus, & ideo si forma humanitatis, aut anima rationalis sit talis inter omnes for

Opio Henri ei de Gādāno in quālibet. q. 4. 5.

mas specificas substantiae, quod non consistit in individuis li, ut participabilis est secundum gradum à Christo, secundum unum gradum, & ab aliis hominibus, secundum alium gradum, bene uerum est, q[uod] anima Christi in natura sua, nobilior est, & superior in gradu naturæ, quām anima Iudea. Vel forte, ut inquit, est aliis modus secundum, quem hoc potest contingere quem fatetur le ignorare, & subdit, & propter illam eandem rationem, quia in formis specialiſmis substantiae non est secundum nos magis, uel magis nisi in forma humana, uel anima rationali, iuxta hoc, quod determinauit quandam Episcopum Parisiensis, cuius sententia non contradicō, similiiter ne in aliis quācunque sint &c. Sic igitur patet, q[uod] isti uiri generaliter tenent in formis substantialibus esse magis, & minus, secundum prædictum modum. Auer. uero folium in formis elementalibus. Communis tamē opinio tenet in uia Aristo, q[uod] formæ substantialies perfectæ non recipiunt magis, neque minus, nec ut sunt in se, nec ut sunt in suis individuis, tunc tamen in eis posset esse motus, nam ut inquit Commen. in tertio Physi. cōmē. 4. motus nihil aliud est, quam generatio partis post aliam illius perfectionis ad quā intendit motus, donec per fluctuare, & sit in actu, & illa ratio ponitur ab Auic. in tertio Sufficientiæ sua cap. 1. quod incipit. Ponemus fundatum tamen, dicit enim in substantia non est motus, quia non est magis, neq[ue] minus. Opinio etiam Peripateticorum tenet, q[uod] in talibus formis substantialibus specialiſmis sit aqua lis participatio a suis individuis, participatione enim speciei plures homines sunt unus homo, sine aliquo discrimine, ut testatur ipse Porphyrius, inquit enim in communib[us] differentia, & specie quod cōmūna est, utrig[ue] & qualiter participari, homine enim & qualiter participant particulares homines, & rationali differentia, & præfici etiam Theologante decisionem reuerēdi Parisiensis Episcopi hoc resuernunt. unde Greg. in. 21. Moralium, expōns illud Job. 31. Nunquid non in utero fecit me, qui & illam operatus est, dicit sic. Magna est uirtus humilitatis confidatæ aequalitate conditionis, omnes namq[ue] homines secundum naturam eæquales sunt, sed accidit dispensatio ordinis, ut quis balsam Prelati uideantur. Si ergo a mente deponimus, & temporaliter acceſſit inuenimus citius, quod naturaliter sunt. Si enim apud seipsum descendit de uirtute culminis, citius planitiem inuenit naturalis aequalitas, nam omnes homines natura eæquales genuit, homo quippe animalibus irrationalibus, non autem ceteris omnibus hominibus natura prælatus est, tamen quicquid sit de hoc, in hoc me libmittit Romanæ ecclesiæ: unum scio, q[uod] illa opinio Peripateticæ non est, unde 3. Meta.tex. com. 11. In individuis non est hoc prius, & illud posterius. Sed Auer. in uia sua habet unam præcipuam difficultatem, propter quid est, q[uod] cum secundum ipsum formæ substantialies elementorum cum intentionem, & remissionem sūcīpient, non sic autem est de figuris ipsorum cum sint accidentia. Hanc autem difficultatem Cōmēn. ita modo evadere conatur. 3. Cœli, & mun. in cōsideratione. Dicemus q[uod] figura sunt ex qualitatibus affinitatis formis substantialibus perfectis in hoc, quod non recipiunt diuīsionem, & ideo carēt motu alterationis, ut dicitur est in. 7. Phy. ut patet ibi in tex. cōsideratione. 5. & 10. Sed tunc contra Auer. insurget maior difficultas, quia propter eandem causam etiam formæ elementales nō debent recipere diuīsionem, quia per Phim. in. 7. Phy. tex. cōsideratione. 10. in substantia non est motus. Amplius sequi uidetur, q[uod] forma substantialis elementi fit minoris raritudinis, & perfectionis, quā figura, que est qualitas in eis, nam quod intendit, & remittantur habet ex sua perfectione propter multum uincari naturæ materiæ, ut inquit in. 8. Phy. com. 82. & tunc si figura non intenditur, neq[ue] remittitur, quia in hoc associatur formis subtilitatibus perfectis. ergo ut si figura uidetur esse magis elevata a natura materiæ, & ab imperfectione, per consequēt quā sit ipsa forma substantialis elementi, quod nullus fani capituli fatetur. Ad hoc dicēdū nullus puto, q[uod] sensus Auer. talis est, q[uod] figura afficiuntur, i. asimilantur formis substantialibus perfectis, q[uod] quemadmodum ille non recipiunt diuīsionem